

[Axel Christensen.]

fra den højtærede Finansministers Side om, at Afgiftsbestemmelserne for Manufakturvarer skulde opretholdes. Dette Haab er glippet, det beklager vi særligt, men naar vi ser hen til de Forhandlinger, der er ført i det andet Ting, hvor endog Lempelser i denne Henseende er blankt afvist, saa finder vi det under de nuværende Forhold ørkesløst at rejse Spørgsmaalet herom ved den korte Behandling, som det er Meningen, at dette Forslag skal have her i Landstinget. Vi haaber imidlertid, at vi snart maa naa frem til saadanne Tider, at en Lovgivning som denne kan lempes paa de allermost uheldige Omraader og navnlig paa de Omraader, hvor den vender sig saa tungt mod det daglige Forbrug.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes nævnte, at der var visse Partier, der oprindeligt havde Ansvaret for den Lov, som der her er Tale om at forny. Jeg vil gerne heroverfor have Lov til at sige, at jeg finder, at Situationen, vi stod i paa det Tidspunkt, da denne Lov først blev vedtaget, i hvert Fald var af en noget anden Karakter end i Dag. Der var paa det Tidspunkt visse Forudsætninger, hvorunder vi vedtog Loven, som man ikke kan sige eksisterer i Dag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Forhold, men jeg vil gerne have Lov til at sige i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser, at hvis det ærede Medlem og hans Parti er villige til at finde andre Beskatningsformer end dem, der er indeholdt i dette Forslag, saa skal det ærede Medlem finde os beredvillige til at gaa ind i en Forhandling herom. Og jeg vil gerne have Lov til at henstille til den højtærede Finansminister, at han, hvis denne Lov skal fortsætte i hele det Tidsrum, som det nu fastsættes — man kunde vel tænke sig, at der kunde indtræffe Situationer, som gjorde det muligt at lempe den før den fastsatte Udløbstid —, tager under Overvejelse, om ikke det skulde være muligt en rum Tid, før Loven paa ny udløber, at ned sætte et Rigsdagsudvalg, i hvilket vi kunde arbejde sammen om at finde Udveje til at skaffe de fornødne Midler til Statens Behov uden at have nødig at gennemføre en Lov, som vi praktisk talt fra alle Sider er ked af.

Jeg skal i øvrigt med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

J. S. Foget: Naar denne Lov trods dens uhyre Upopularitet fornyes Aar efter Aar, maa det være Bevis paa, at Regeringen lægger megen Vægt paa den. Efter min Mening er den i Virkeligheden et politisk

Tryllesnummer. Den minder om Labri, der i sin Tid huggede Uret op af Lommen, paa en Mand og gav ham det tilbage bagefter. Loven er ikke som de fleste andre Skatte-love Udtryk for nogen social Udligning. Den baseres ikke paa noget egentligt Samfundsprincip. Den er vedtaget for at skaffe Penge, uanset hvorledes man skaffer disse Penge; den virker derfor ens over for fattig og rig. Ja, jeg vil nærmest sige, den virker relativt haardere over for den fattige end over for den rige, og derfor er Loven upopulær. I sin Tid begrundede man den med, at man vilde hemme Købekraften ved Gennemførelsen af en saadan Lov. Det er i hvert Tilfælde et Formaal, som man ikke længer behøver at tage Hensyn til.

Der har været talt meget om denne Lov. Man har i Pressen diskuteret den stærkt, og jeg tør vist roligt sige, at 99 pCt. af Befolkningen er imod den. Men den er jo tvunget frem af Regeringens eller rettere Finansministerens Mangel paa Penge, særlig til de sociale Udgifter, og naar Regeringen nu har ønsket at gennemføre en Samfundsøkonomi som den, der er gennemført, med Tilskud her og Tilskud der — ja, jeg kan vistnok i Øjeblikket sige, at der ikke findes et Erhverv inden for Samfundet, som ikke har oppebaaret Tilskud i de sidste 12 Aar —, saa skal der Penge til. Naar man absolut vil gennemføre en Økonomi, som baseres paa at yde Tilskud til de Erhverv, der Tid efter anden mener at være placeret ringere end andre, saa er det givet, at der skal adskiligt flere Penge til, end hvis man førte det, man i Almindelighed kalder en sund Samfundsøkonomi. Derfor maa det ogsaa blive Regeringens egen Sag, om den fortsat vil gennemføre en Lov som denne. Havde Regeringen holdt sig udelukkende til Luksusbeskatningen, vilde jeg for mit Vedkommende, selv om jeg ikke føler nogen Forpligtelse til at være med til at skaffe Regeringen Penge, alligevel have stemt for den, men med Tilføjelsen af Tøjskatten ser jeg mig ikke i Stand dertil. Jeg maa derfor erklære, at jeg ikke kan stemme for Lovforslaget, som det er udformet.

Finansministeren (Alsing Andersen): Trods de kritiske Bemærkninger har de fire Partiers Ordførere jo givet Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse; derfor takker jeg. Jeg beklager, at jeg ikke ogsaa er i Stand til at takke den sidste ærede Ordfører for Tilslutning til Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes har som de andre Ordførere udtalt forskellig Kritik af Lovforslaget; gennem Ordførernes